

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobců: **a) A. M., b) nezl. M. M., a c) nezl. D. H.**, všichni zastoupeni Mgr. et Bc. Filipem Schmidtem, LL.M., advokátem se sídlem Španělská 770/2, Praha, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2024, č. j. 16 Az 26/2023-31, o návrhu žalobců na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobců na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 15. 10. 2024 kasační stížnost žalobců (dále jen „stěžovatelé“) proti v záhlaví označenému rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým městský soud zamítl žalobu stěžovatelů proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2023, č. j. OAM-764/ZA-ZA11-ZA19-2022, o nepřípustnosti (opakované) žádosti stěžovatelů a zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 10a odst. 1 písm. e) ve spojení s § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

[2] V návaznosti na kasační stížnost podali stěžovatelé v zákonné lhůtě (§ 32 odst. 5 zákona o azylu) dne 17. 10. 2024 i návrh na přiznání jejího odkladného účinku podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Tento návrh následně ještě dne 4. 11. 2024 doplnil jejich zástupce mj. o doklady vztahující se ke školní docházce stěžovatelů b) a c).

[3] Hlavní argumentace stěžovatelů směřuje k tomu, že právní mocí žalobou napadeného rozhodnutí pozbývají oprávnění k legálnímu pobytu. Hrozí jim tedy újma v podobě nuceného opuštění České republiky bez manžela stěžovatelky a) [který je zároveň otcem stěžovatele c)], jehož žádost o mezinárodní ochranu je posuzována v samostatném řízení a kvůli odlišnému procesnímu průběhu v jeho věci se stále jedná o žádost první. V současné době posuzuje Nejvyšší správní soud jeho kasační stížnost (sp. zn. 7 Azs 128/2024) proti rozsudku městského soudu ve věci jeho vlastní žádosti o mezinárodní ochranu, která má

odkladný účinek *ex lege*. Až do skončení této věci tak otec vycestovat nemusí, a tedy by došlo k rozdělení rodiny s nezletilými dětmi. Podpůrně pak zmiňují, že stěžovatelé b) a c) mají v České republice vytvořené zázemí, jsou zde integrováni (znalost jazyka, školní docházka), mají zde sociální vazby a jejich vycestováním by došlo k přetrhání těchto vazeb bez toho, aby podobné měly v Arménii.

[4] Zároveň stěžovatelé upozornili na to, že městský soud z uvedených důvodů přiznal odkladný účinek již jejich žalobě (viz usnesení ze dne 12. 12. 2023, č. j. 16 Az 26/2023-24), a jelikož tyto důvody nadále trvají, měl by tak učinit i Nejvyšší správní soud.

[5] Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku pouze ve stručnosti navrhl jeho nepřiznání, jelikož respektování pravomocných rozhodnutí správních orgánů je důležitým veřejným zájmem. Současně stěžovatelé neuvedli takové skutečnosti, které by osvědčovaly jejich hrozící újmu. Jelikož jsou zastoupeni advokátem, ani případné vycestování stěžovatelů neohroží jejich právo na spravedlivý proces.

[6] Podle 107 s. ř. s. ve spojení s § 32 odst. 2 a 5 zákona o azylu nemá v daném případě kasační stížnost odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tam, kde kasační stížnost nemá odkladný účinek ze zákona, je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pouze pro případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[8] Po zhodnocení důvodů uvedených stěžovateli a okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasačních stížností nejsou v daném případě splněny.

[9] Nejvyšší správní soud se v první řadě zabýval otázkou nepoměrně větší újmy na straně stěžovatelů, ve srovnání s újmou, která by hrozila jiným osobám. Tuto újmu stěžovatelé primárně spatřují v hrozbě vycestování z České republiky bez manžela stěžovatelky a) a současně otce stěžovatele c), čímž by došlo k rozdělení rodiny s nezletilými dětmi, vč. stěžovatele b). Jedná se o důvod, pro který přiznal odkladný účinek žalobě stěžovatelů již městský soud (viz výše). Nejvyšší správní soud konstatuje, že z důvodu změny skutkového stavu od rozhodnutí městského soudu tento důvod v projednávané věci nemůže obstát. Nejvyššímu správnímu soudu je totiž z úřední činnosti známo, že v řízení o kasační stížnosti manžela stěžovatelky a) již bylo rozhodnuto – viz blíže usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2024, č. j. 7 Azs 128/2024-58, kterým byla kasační stížnost manžela stěžovatelky a) odmítnuta pro nepřijatelnost. Jak přitom vyplývá z § 78b odst. 6 zákona o azylu, dnem právní moci tohoto usnesení zaniká strpění na území České republiky manžela stěžovatelky a), tudíž i jeho titul k dalšímu legálnímu pobytu.

pokračování

[10] Nejvyšší správní soud rovněž připomíná, že stěžovatelé odvozují svou opakovanou žádost o mezinárodní ochranu od žádosti manžela stěžovatelky a) i po věcné stránce. Řízení o jeho žádosti o mezinárodní ochranu s ohledem na zmiňované usnesení 7. senátu Nejvyššího správního soudu bylo skončeno. Probíhajícím řízením ve věci manžela stěžovatelky a) tak nelze nadále odůvodnit přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jak učinil městský soud v případě žaloby stěžovatelů. Jimi uváděná hrozba újmy spočívající v nuceném vycestování stěžovatelky a) bez manžela a rozdělení rodiny s nezletilými dětmi, již není aktuální.

[11] Stěžovatelé podpůrně zmiňují i újmu v podobě zpřetrhání sociálních vazeb nezletilých stěžovatelů b) a c), což dokládají písemnostmi vztahujícími se k jejich řádné školní docházce. Přestože za určitých okolností by se mohlo jednat o důvod přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, museli by stěžovatelé zároveň doložit, že by v důsledku nepřiznání odkladného účinku byl zásadně a přímo narušen její soukromý či rodinný život. Školní prospěch stěžovatelů b) a c) sám o sobě přiznání odkladného účinku však odůvodnit nemůže a další okolnosti jejich integrace stěžovatelé nedokládají. Vycestování stěžovatelů [byť jako kompletní rodiny včetně manžela stěžovatelky a) a otce stěžovatele c)] může pro jejich současný život představovat komplikaci, nemůže být samo o sobě důvodem k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Každé takové rozhodnutí je třeba vykládat jako výjimku z pravidla, která musí být dostatečně individuálně odůvodněna (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2024, č. j. 10 Azs 207/2024-38).

[12] Za dané situace Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatelé neprokázali naplnění podmínky vzniku nepoměrně větší újmy jakožto první z kumulativních podmínek vyžadovaných pro přiznání odkladného účinku. Nejvyšší správní soud se proto ani nezabýval druhou podmínkou pro jeho přiznání, tj. případným rozporem s důležitým veřejným zájmem, a návrh stěžovatelů na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 13. listopadu 2024

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu